

Henrik Andersen parancsnok évindító üzenete: „Meddig még?”

A kép forrása: © Agneskantaruk | Dreamstime.com | freedownload

Kedves barátaim és testvéreim az Úrban. Magától értetődő lenne, ha az új év alkalmából elmondott köszöntőt azzal kezdeném, hogy jó és boldog új évet kívánok.

De az is nagyon magától értetődő lenne, ha valaki erre azt válaszolná nekem, hogy mégis mi lesz annyira boldog vagy jó benne? Egy újabb évet kezdtünk el a világvjárvány árnyékában. Bizonytalanság, megszorítások, aggodalmak vesznek körül, tapasztaljuk a betegség és a halál jelenlétét. Amikor ezeken gondolkoztam, két szóból álló kérdés motoszkált a fejemben: „Meddig még?” Ha nem is mindannyian ebben a formában fogalmaztuk meg ezt, biztos vagyok benne, hogy legtöbbszörben felmerült már valamikor: „Még meddig?”

A helyzetünkből fakadó ez a kérdés és emellett biblikus is.

A Zsoltárok könyvében, például a 13. részben, a szerző is megfogalmazza ezt: „Meddig?”

Meddig kell még aggodalomban és az ezzel járó feszültséggel együtt élnem?

A válasz pedig az, hogy: nem tudjuk, és ráadásul közülünk jelenleg senki nem tudja megadni erre a biztos feleletet.

A jó hír az, hogy ez nem azt jelenti, hogy Isten ne tudná mi következik.

Amikor újra és újra feltesszük ezt a kérdést, az Ő válasza az, hogy: „Én veled vagyok!” Veled vagyok mindvégig. Emiatt biztosak lehetünk jelenlétében, törődésében és végig kitartó erejében, sőt, a tőle kapott alkotóképesség által, le tudjuk győzni majd a ránk váró kihívásokat. Pál mondja a Filippiekhez írt levél 4. rész 13 versében: **"Mindenre van erőm a Krisztusban"**, de ha ezt a szakaszt a teljes összefüggésében olvassuk, valójában azt mondja, hogy bármilyen helyzetbe is kerülök meg tudom majd oldani Krisztus által, JÉZUSBAN. Jézus megígérte, hogy nem hagy el, sem el nem távozik tőlünk, mert ő tegnap, ma, holnap és mindörökké ugyanaz.

Nem csak Isten nem változik, de terve sem. Jézus azt mondta, ahogyan az Atya elküldött engem, én is úgy küldelek titeket. Ahogyan azon gondolkoztam, hogy mit jelent ez ma nekünk, a jelen helyzetünkben, három szó jutott az eszembe, amiket szeretnék röviden veletek megosztani.

SZABADSÁG, ÖSSZPONTOSÍTOTT FIGYELEM és HIT.

Szabadság

Jézus nem használta ki a szabadságát. A Filippibeliekhez írott levél második részében azt olvassuk, hogy nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő az Istennel, hanem megüresítette magát. Nem azt választotta, ami számára a legjobb, legegyszerűbb lett volna, hanem azt, ami a számunkra lett a legjobb. Félretette a szabadságát, jogait, kiváltságait, hogy szolgáljon minket.

Ugyanígy mi se használjuk arra a szabadságunkat, hogy önzők legyünk, vagy kerüljük a kényelmetlenséget a legkönnyebbet keresve. Hanem kövessük Krisztus példáját, a benne levő szabadságunkat használjuk arra, hogy másokat szolgálunk. Gondoljunk a szomszédainkra, embertársainkra, vagy a társadalom könnyebben sebezhető tagjaira, mindazokra a kihívásokra, amivel nekik is szembe kel nézniük. Azzal, hogy emberré lett, hajlandó volt

ugyanolyan körülmények között élni, mint mi, és meghalni értünk. Jézus bemutatta, hogy együtt érez a világgal, példája nyomán mi is mutassuk meg ezt az együttérzésünket annak a világnak, amiben élünk.

Összpontosított figyelem

A Zsidókhoz írt levél 12 rész 2 versében azt olvassuk, hogy **"Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére, aki az előtte levő öröm helyett - a gyalázattal nem törődve - vállalta a keresztet"**. Bizonyos fordítások szerint, sohasem veszítette szem elől a keresztet. Jézus egy céllal érkezett, pontosan tudta miért küldetett, miért jött. Ugyanígy mi is összpontosítsunk Jézusra és arra, miként akar felkészíteni bennünket arra, hogy elküldhessen a szolgálatába. Arra kaptunk elhívást, hogy éljünk Jézus világosságában és terjesszük azt. Az Úr Jézus világosságában élni azt jelenti, hogy olyan életet élünk, ami dicsőséget hoz neki, méltó hozzá és rá irányítja a figyelmet. Ez arról szól, hogy mit teszünk, mit és hogyan mondunk. Élünk Jézusban, és irányítsuk az emberek figyelmét rá.

De arra is elhívattunk, hogy terjesszük Jézus világosságát, hogy megosszuk a róla szóló jó hírt szavakban és gyakorlati módokon embertársainkat szolgálva. A jelenlegi körülmények miatt viszont változtatnunk kell azon, hogyan tudjuk ezt a gyakorlatban megvalósítani. Az erre adott válasz pedig csakis helyi szinten működhet, nincsenek egész világra kiterjedő, de még országokra vonatkozó válaszok sem. Előfordulhat, hogy egyedül kell döntenem arról, hogy a lakókörnyezetemben mit tehetek meg és mit nem. Alkalmazkodnunk kell a körülményekhez, tiszteljük és fogadjuk el a hatóságok intézkedéseit, ugyanakkor kreatívnak kell lennünk, hogy megtaláljuk a módokat arra, hogy a mostani időben is betölthessük a Krisztusi elhívásunkat.

És végül a hit.

Ezzel kapcsolatban Charles Wesley egyik éneke jutott eszembe. Wesley ugyanabban az ébredési mozgalomban vett részt, amelyből az Üdvhadsereg is indult, tehát közös gyökereink vannak. Az egyik énekében ezt írja: "Hit, csodálatos hit, mely az ígéretet és csak azt látja, nevet a megoldhatatlanon, és ezt kiáltja: nincs lehetetlen!"

Az Úr Jézus megmondta: **„A világon nyomorúságatok van, de biztatok: én legyőztem a világot.”** János evangéliuma 16 rész 33 vers

Mivel legyőzte a világot, mivel velünk van, ezért lehet hitünk. És maga a "hit" szó egy ige, cselekvést feltételez. Nem lehet otthon elzárkózva, begubózva ülni és azt hajtogatni, hogy: "Van hitem, nekem van hitem!" A hit cselekvő, tettekre szól. Jézus miatt és a tőle, ajándékképpen kapott hit miatt cselekedhetünk. Nem számít, hogy milyen helyzetben találjuk magunkat, kiálthatjuk, "Nincs lehetetlen!" Jézus nevében, "Nincs lehetetlen!"

Nincs lehetetlen, ezért elindulok, hogy megvalósítsam, mert az ő erejében, erejével semmi sem veszett ügy. Tehát terjesszük tovább Jézus fényét a világban. Ne rejtjük világosságunkat a problémák, megszorítások, aggodalmak alá, hagyjuk a fényt szabadon terjedni. Bár sok mindent másképp kell tennünk, nem gondoskodhatunk ugyanúgy, ahogyan eddig tettük, még az összejöveteleket sem tarthatjuk úgy, ahogyan korábban tettük, de RAGYOGHATUNK. Kereshetjük a lehetőségeket arra, hogy hirdessük, és bemutassuk Jézus Krisztus jó hírét.

Ha ezt tesszük, akkor valóban jó és boldog új évünk lesz. Olyan év, amit Jézussal, Jézusért tudunk megélni, mert nála található a boldogság, a biztonság és célorientált élet.

Isten Áldjon Benneteket!

Henrik Andersen parancsnok

az Üdvhadsereg Svájc, Ausztria és Magyarország Territóriumának vezetője

Forrás: Heilsarmee Schweiz | Kommunikációs osztály

Dátum: 2022 január 18.

A kép forrása: © Agneskantaruk | Dreamstime.com | freedownload